

Q) which act of the Abhijñānaśākhā is best according to your opinion?

= नाट्ये किमपि प्रसिद्धम् ऐतिहासिकं काल्पनिकं वा कथात्मकं भवति, अभिज्ञानशाकुन्तलम् अस्ति एकं समस्या प्रधानं घटना प्रधानं वा नाटकम्, नाटकं स्मित् नायिका शकुन्तला नायकेन राजा दुष्यन्तेन गान्धर्वविवाहविधिना परिणीता, सप्तभारं प्रति परावर्तमानेन तेन "एककमत्र द्विवसी द्विदस मदीयं नामाक्षरं गवाय, गच्छसि यावदन्तम् ॥" इत्युक्त्वा स्वतामभाङ्गितमंगुलीयके स्वयमेव शकुन्तलायाः हस्ते परिधावितम्, इत्यभिज्ञानविषयिणी घटना महाभारतस्थाद्विपर्यात गृहीता ।

अभिज्ञायते अन्तत इति अभिज्ञानम् चिह्नमिति, अभि + शा + ल्युट्, शकुन्तैः लालिता शकुन्तला, शकुन्तलामधिकृत्य कृतं नाटकं शाकुन्तलम् 'आधिकृत्यकृते प्रत्ये' इति सूत्रेण 'अण्' प्रत्ययः, 'अभिज्ञानप्रधानं शाकुन्तलम्' अभिज्ञानशाकुन्तलम् इति व्यपत्तिं दर्शयति सिद्धमेव अभिज्ञानशाकुन्तलस्य समस्या प्रधानत्वम् नायिकाप्रधानत्वं च ।

अतः समस्यां तीर्थकं च, आदाय कृतमस्य अभिज्ञानशाकु-
त्तलम् इति नामकरणं सर्वथा कलमुचितम् चास्ति ।

अथवा - अभिज्ञानसाहितं शाकुत्तलम्, अभिज्ञानशाकुत्तलम्,

अथवा - अभिज्ञानज्ज शाकुत्तलज्ज इति अभिज्ञानशाकुत्तलम्,
कालिदासस्य सर्वस्वमभिज्ञानशाकुत्तलम् .

कालिदासस्य सर्वस्वमभिज्ञानशाकुत्तलम्, अभिज्ञानशाकुत्तले
चतुर्थेऽङ्के कविः कप्परूपेण उपस्थितोऽस्ति, अत एव चतुर्थम्

अङ्कं शाकुत्तलस्य हृदयं भावा आलोचकः स्वीकृतमस्ति -

काव्येषु नाटकं सम्य तत्र दम्या शाकुत्तला ,

तत्रापि. चतुर्थेऽङ्के ..... ॥

अभिज्ञानशाकुत्तलस्य चतुर्थेऽङ्के लौ किकलौ किक प्रकृति-
भातवयौः विलक्षणं समावयोऽस्ति, 'वतौकसोऽपि वयलौके-

कक्षा एव' इति कप्पस्य उद्घोषणा चतुर्थाऽङ्के स्य वैशिष्ट्यं

द्विगुणयति, अरप्यवासित्याः शाकुत्तलायाः पतिगृह

हस्तितापुरगमनम्, अरप्यशजप्रासादयाः किमिति विलक्षणं

सम्बन्धं प्रतिपादयति ।

'सोपं पाति शाकुत्तला पतिगृहं सर्वैरनुभयताम्' इत्यनेन

शाकुत्तलायाः पतिगृहतामनाय अनुष्ठा प्रार्थिता ।

० भूमिं केतचिदि नृपाण्डतरूणा मागंल्यमाविष्टम्, इत्यनेन
शकुन्तलायै वनस्पतिभि आश्रूषणप्रदानमपि विशिष्टा धत्ता
अस्ति । 'अस्मान् साधु विचिन्त्य .....' इति महर्षिणा कथ्यते
दुष्यन्ताय तथा शश्रूषस्व गुरुन् कुरु - इत्यनेन शकुन्तलायै
कृत उपदेशः तथा समाजे सर्वेषां कृते महद्गुणयोगो अस्ति ।

आपरितोषाद् विदुषां न साधु मत्ये प्रयोत-विज्ञानम् ।

बलपदयि शिक्षितामात्मत्यप्रत्ययं चेतः ॥

गुण्यारम्भे सूत्रधारण पात्राणां अवधानोपदेशार्थम् उच्यते
एति सूक्तिप्रयोगतया र्थस्य न किमति परिहास्यते इति
ततोवचनं श्रुत्वा सूत्रधारमुपेत महाकविः भूतार्थं कथयति
प्राक्षातां सत्तोषयर्थतम, अभितयकौशलं समर्चीतं न
स्वीकरोमि, कृताध्यासातां निपुणातामपि सुदुर्हं चित्तं
एप्रविषये अविस्वडः भवति, इतिहासः वागव्यवहारः
महाकवेः गुण - गौर - धर्मव प्रथयति ।

✕ ————— ✕